

ΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΚΗΡΥΧΘΗ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟΝ.-ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡ- ΓΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ.-ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ,"

Πώς φαγνάζεται την αεροπλοΐαν ο Γερμανός εφευρέτης του πηδαλιουχομένου αεροστάτου, κόμης Τσέπελιν.

(Ίδε σχετικόν άρθρον)

Σε, όμως, κύριοι φιλόσοφοι, οι οποίοι διαθέτετε τόσα και τόσα χρηματικά ποσά, υπέρ σκοπών μικροτέρας σημασίας, ή εκείνης την οποίαν ενέχει ο της Πολυτεχνικής των Αθηνών, ουδόλως σκέπτεσθε το ευεργετικώτατον τουτο διά την κοινωνίαν μας ίδρυμα, το εκ των στατιστικών του καταδεικνύον, πόσας υπηρεσίας παρέχει διά την υγιείαν της πόλεως μας. Καί θα ήτο πολύ προτιμώτερον να ενισχύσητε οικονομικώς τουτο, το απαραίτητον πλέον διά την πρόοδον της κοινωνίας μας, παρά να σκορπίζετε τα χρήματά σας άλλοι που δεν πίνουν τόπον.

Αυτό ήθελα να πω εκ μέρους των δέκα έννεα χιλιάδων τριακοσίων οκτώ ασθενών, των πέτρων τυχόντων δωρεάς περιθάλψεως εις την Πολυτεχνικήν, και σās τα λέγω, οι κύριοι φιλόσοφοι.

ΔΗΜ. ΝΙΚ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Το σαπούνι είναι το συντηρητικόν στοι-

Ο ΠΑΡΑΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια εκ του χθονίου)

Εις τ' ἀνέμην εμμενύριστεν ο μέλλον! πρωτομάρτυρ' ἄλλ' οὕτω γίνεται, όταν ὁ μιλῆς μ' ἀνθρώπου, οἱ-τες δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ γῆν εἶνε ἄπρη.

„Μαύρη, ἡθελές νά εἶπες, γείτων! Ἐξέρω τί εἶπα καί τί ἡθελά νά εἶπω, ἀπεκρίθη ὁ Μαστοροφύσεμος ἠγρόμην μόνον ἡ δημοκρατία —

„Μη λησμονήσης τὰς δεκατέσσαρες ψήφους τὰς ὁποίας θέλω σέ δώσω, Φρύμε,“ εἶπεν ὁ φιλόσοφος —

Καλά, καλά! ὅλα καλὰ! Ἀλλὰ δημιουργός, ἤγεις εἰς τὰ αὐτὰ μου ἀπαραλλάτως ὡς δηλαγωγός, καί ἐγὼ δὲν θέλω νά νά ἔχω μήτε δηλαγωγός μήτε δημιουργός

συργός με ἐν κτύπημα διαίρων εἰς μερίδια τὸν Χρυστάλλον, καί οὕτω, χωρίς ἄλλον περιττὸν κόπον, παράγων τὸν κόσμον. Ἐξ ἀληθείας αὕτη εἶνε ἡ ἀγγινουστὰτὴ ἀπ' ἑλᾶς τὰς ὑποθέσεις, καί μ' ἔλον τοῦτο τὸσον ἀπλή ὥστε καθίεις νομίζεις, ὅτι πάντοτε ἠδύνατο καί αὐτὸς νά τὴν ἐπινοήσῃ!

„Ἐγὼ διὰ ταύτης τῆς τόσο ἀπλῆς ὑποθέσεως ἐρμηνεύω ἑλᾶς τὰς δυνατὰς ἐνεργείας τῆς φύσεως,“ εἶπεν ὁ φιλόσοφος χαμογελῶν καί εὐχαριστούμενος τροπον τινὰ εἰς τὸν νοῦν του.

Μηδὲ μίαν σφηκοφωλεάν, ἐφώναζεν ἔννα- τὸς τις ἐνομαζόμενος Δημῶναξ, ὅστις μέ- χρι τοῦδε ἤκουσε τοὺς λόγους τῶν συναδελ- φῶν του με σιωπηλὴν καταφρόνησιν. Ἀπαι- τοῦνται ἄλλαι δυνάμεις καί ἄλλαι προπαρ- σκευαὶ διὰ νά φέρωσιν εἰς τὸ εἶναι ἔργον τό- σον μέγα, τόσο καλόν, τόσο θαυμαστόν, ὅποτος εἶναι ὁ κόσμος. Μόνον ἕνας ἀπολύτως τέλειος νοῦς ἠδύνατο νά ἐπινοήσῃ τὸ Πῶς, μ' ἔλον ὅτι δέχομαι ἄσμενος, ὅτι ἦσαν ἱκα- νοὶ νά τὸν φέρωσιν εἰς τὸ εἶναι καί μικρό- τε οἱ τεχνίται.

Ἀφῆκεν εἰς τοὺς ὑποδεστέρους θεοὺς νά ἐκτελέσῃ κανεῖς, τι ἠδύνατο καί ὅ, τι ἡγάπα ἄρκεσθεις αὐτὸς νά ἔχῃ τὴν ἐφορίαν τοῦ ὅλου. Γελοῖον εἶναι τὸ νά θέλωμεν νά ἐξηγήσωμεν τὴν γένεσιν τῶν τοῦ κόσμου σωμάτων, τῆς γῆς, τῶν φυτῶν, τῶν ζώων, καί πάντοτε, ὅτι εἶναι εἰς τὸν ἀέρα καί εἰς ὕδωρ ἐκ τῶν ἀ- σόμων, ἢ τῆς συμπαθείας, ἢ ἐξ ἐνὸς σφύρας κτυπήματος. Εἰς τὰ στοιχεῖα ἐπικρατοῦσι πνεύματα, τὰ ὁποῖα περιστρέφουσιν τὰς σφαί- ρας τοῦ οὐρανοῦ, σχηματίζουσι τὰ ὀργανικὰ σώματα, κεντοῦσι καί ποικίλλουσι τὸ ἔαρ με ἀνθῆς καί ἐκχύνουσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς φύσεως τὰς ὁπώρας τοῦ θεοῦ. Δύναται νά εἶνε πᾶν ἡ φηλασητότερον καί νοστι- μώτερον παρὰ ταύτην θεωρίαν; Αὕτη ἐρμη- νεύει πάντα προάγει πάντα ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάλογον αἰτίας καὶ δι' αὐτῆς κατανεῖ πᾶς τις τὴν εἰς πᾶν ἄλλο σύστη- μα ἀνερμήνευτον ἰσχύν τῆς φύσεως τόσο εὐκόλως, ὅσον κατανοεῖ πῶς ὁ Ζεῦς ἢ ὁ Παράσιος με ὀλίγον χρωματισμένον χῶμα δύναται νά δημιουργήσῃ καταγοητευτικὴν τινὰ τοποθεσίαν, ἢ λουτρὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟΥ

Κατὰ τὸν ἐπίσημον πίνακα τοῦ ζωολογικοῦ κήπου τὰ ὑπάρχοντα ἐν αὐτῷ ζῷα ἀνέρχονται εἰς 365. Ἀξ αὐτῶν 16 εἶνε πίδακιοι, 9 ἡμιπ- θηκοι, 39 σαυροσάγα θηλαστικά, 10 τρινη- τικά, 13 ἀρτιοδάκτυλα μηρυκαστικά, 1 ἐκ τῆς τάξεως τῶν περισσοδακτύλων, 2 καμηλοπαρ- δάλεις, 3 καλκούρῳ, 17 σαυροσάγα πτηνά, 55 ψιττακοειδῆ, 31 ἀλεκτροειδῆ, 3 στρουθο- κάμηλοι, 3 γεράνοι, 42 περισσοειδῆ, 1 ἀνῆ- κον εἰς τὴν τάξιν τῶν διαφόρων πτηνῶν, 47 πετεινά στεφανόποδα καὶ 73 μικρὰ πτηνά, 29 νεγάλις. Ἦτοι τὰ ὑπάρχοντα ζῷα ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ, ἀνέρχονται εἰς 365, ἐνῷ

κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον τοῦ 1907 ἀνῆ- ρχοντο μόνον εἰς 265.

ΕΕ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

Ο ΤΣΕΠΕΛΙΝ

Δὲν εἶνε μόνον εφευρέτης πηδαλιου- χουμένων αεροστάτων ὁ Τσέπελιν, ἀλλὰ καί εφευρέτης ἐπιχειρήσεων. Καί ἐν αἰ τελευταῖαι δοκιμαὶ τοῦ πηδαλιουχομένου αεροστάτου του δὲν ἐστέφοντο ὑπὸ πανη- γυρικῇ... ἀποτυχίας, θὰ ἐβλέπομεν βε- βαίως πραγματοποιουμένην καί τὴν σχε- τικὴν με τ' αεροστάτα ἐφευρέσειν του, τῆς ὁποίας τὰς λεπτομερεῖας ὁ ἴδιος Τσέπελιν ἐξέδην εἰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας, ὡς ἑξῆς:

Ἀντὶ πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν — εἶ- πεν — τὰς ὁποίας δύναμαι νά καταθέσω ἐγὼ ὁ ἴδιος, εἶνε δυνατόν νά κατασκευα- σθῇ αεροστάτον, ὃ ἐρ δύναται νά παρα- λάβῃ ἀνέτως 25 ἄτομα.

Διὰ τοῦ αεροστάτου τούτου δύναται νά ἰδρυθῇ ἐναέριος συγκοινωνία μεταξὺ Βερολίνου καί τῆς Δανικῆς πρωτεύουσας Κοπεγχάγης, ὅπου πρέπει νά ἰδρυθῶσιν οἱ κατάλληλοι σταθμοί. Κατ' ἔτος εἶνε δυνατόν νά ἐκτελεσθῶσι κατ' ἐλάχιστον ὅσον ἑκατὸν ταξίδια, ἴσως δὲ καί πλει- ότερα.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἕκαστος ταξει- διατῆς θὰ πληρώσῃ τὸ ἐλάχιστον σχετι- κῶς διὰ τὴν ἀπόστασιν ποσὸν τῶν δύο καί ἡμισυ Ἀγγλικῶν λιρῶν, τότε ἐπὶ δύο ἡμισυ χιλιάδων λιρῶν, μεταφερομένων ἐκ Βερολίνου εἰς Κοπεγχάγην, καί ἄλλον τόσων ἐκ Κοπεγχάγης εἰς Βερολίνον, θὰ ἔχωμεν ποσὸν εἰσπράξεων 12.500 λιρῶν. Ἐκ τούτων ἐὰν ἀφαιρέσωμεν τὰς ἐπτά- μισυ χιλιάδας τῶν λιρῶν, αἱ ὁποῖαι απαι- τοῦνται δι' ἔξοδα, τότε θὰ μένουσιν κα- θαρὰ κέρδη πέντε χιλιάδες λίραι, αἱ ὁ- ποῖαι ἐπὶ τοῦ κατεπέντος κεφαλαίου τῶν πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν ἀναλο- γοῦσι με τὸκον πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν, ὅπερ δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητον.

Τὸ χρονικὸν διάστημα, ὅπερ απαιτεῖ- ται διὰ τὸ ἐναέριον τοῦτο ταξίδιον, θὰ ἦνε κατὰ τὸ ἡμισυ ὀλιγώτερον τοῦ κατ' ἄλλον τρόπον διανυομένου.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, ἐὰν ἰδρυθῇ μία τοιαύτη ἐταιρεία αεροπλοΐας, ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐργαστασίου Κρούπ ἐδήλωσεν, ὅτι εἶνε ἐτοιμὴ ὅπως προσφέρῃ πολλὰς ἐκατοντάδας χιλιάδας λιρῶν. Πολλοὶ ὅμως Γερμανικὰ ἐφημερίδας ἐκ- φράζουσιν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐδέχτο τὴν χρησιμοποῖ- ησιν τοῦ αεροστάτου, διὰ τοιοῦτους κερ- δοσκοπικοὺς σκοποὺς. Σκέπτεται, ὅμως, ἐδήλωσεν ἄλλως τε πολλὰς τὸ τοιοῦτον, νά χρησιμοποίησῃ τὸ αεροστάτον διὰ σκοποὺς πολεμικοὺς.

δια ε πιστη μως μαρτυρουμενα
οτι προερχονται εκ τουτου η
εκεινου του ιστορικου αγιασμα-
τος, μάλιστα δια την δουλην
"Ελλάδα εν αγιασμα αντιπρο-
σωπευει εν δικαιομα ελευθερας
ιδιοκτησίας του "Ελληνος εν τη
Εννη, υπερ ευτυχως σεβεται και
ο Τουρκος. (Κων)πολις, Θεσ-
σαλονίκη, Σμύρνη κλπ.).

Γνωρίζουν οι εν τη δουλη "ποθινοί
αδελφοί και μόνον δυστυχώς ο δι' εν
ταυτα γραφω τυφώσκει προς ταυτα εν
δυσιστομενω νη διαστρέφω τα αγνώ-
στα της "Εκκλησίας και της Πατρίδος.

"Αλλά και επι πλέον, τις αγνοει το μεγα-
γεγονός, το μεγαλειότερον ίσως θαύμα του
ΙΘ' αιώτος ως δικαίως το ονομάζει ο
Γούδας, και δι' το λαμπρότατα της Γερ-
μανική Μούσης κατά τον 1821 συνετέθη
σαν ποιήματα, τις αγνοει δι' οι "Ελληνες
του Αιτωλικού, πολιορκούμενοι από τους
Τούρκους και αποθνήσκοντες από την
δίψαν, προσήλθον εις τον ναον των Ταξι-
αρχών έτοιμοι να προσφέρωσιν εαυτούς
δολοφονηθαι θυσίας, όπως μη έμπίσωσιν
ζωντανοί εις χείρας των Τούρκων, διε
αίφνης άρχεται ο βομβαρδισμός υπό των
Τούρκων, σφαίρα δε τηλεβόλου διατρέ-
σασα την στήν και το έδαφος της εκ-
κλησίας, αντί του θανάτου έφρεε την
ζωήν, διότι από του έδαφους ανέβλυσε
πηγή γλυκύς, ψυχρού και διανυσοτάτου
ύδατος, δι' ον έσώθησαν οι πολιορκού-
μενοι. Από του εν τω ναφ των Ταξιαρ-
χών ύδατος τούτου έλαβον θανάτως φιά-
λην ύδατος, κατ'έξακην αυτώ θεωρών και
ονομάζων ως το μεγαλειότερον του "Ελλη-
νισμού άγιασμα, ον τελετάρχης υπήρξεν
αυτός ο Θεός.

"Ωσαύτως εν τω Μουσείω μετά
θρυμαστικής υπομονής κατηρτήσα-
μεν την "Αρωματικήν της Η. και
Ν. Διαθήκης ήτοι του χρίσματος.
Οι ον έχρουν τους Βασιλες,
του θυμιάματος του "Ααρών,
των άρωμάτων, δι' ων "Ιωσήφ
και Νικάνορ ήλθεισαν το σώμα
του "Ιησού, των ειδών των άρω-
μάτων του "Αγίου Μύρου κλ.

Ελλην τούτων διαφυλάττομεν
εν τω Μουσείω πληθύν άγγείων
και δοχείων του "Αγίου Μύρου
και των άρωμάτων. Έκ του μο-
ναχικού δε βίου ύλην την συλλο-
γήν της μοναχικής άμφιέσεως
από του Παλαιοου μέχρι των
σανδαλίων, άπανα δίδονται μετ'
ιδίως ευχής «εις ετοιμασίαν του
Ευαγγελίου της Ειρήνης» (Εύ-
χολ. σ. 214) "Απαντα δε ταυτα
αφ' έσπερας τίθενται εν τω θα-
λασσιείω της "Αγίας Τραπε-
ζης.

"Εκτός της ανεύρομεν και φυ-
λάττομεν τα εν τω μεγάλω Τυ-
πικφ του "Αγίου Σάββα αναφε-
ρόμενα ψαθία «και άπερχό-
μεθα εν τοις ψαθίοις ήμων»
ώσαύτως τα πολλά και δευ πολ-
λούς λόγους χρήσιμα κομβολό-
για των μοναχών, ών τινες δια
τάς προσευχάς, άλλα δε (τα πολυ
μεγάλα), δια τάς τιμωρίας, ως
και συλλογήν κομβολογιών ών
εν Γρηγορίου του Ε'.

"Εκτός της φυλάττομεν το μύ-
νον εν "Αγίω "Ορει επιτροπόμε-
νον εις τον μοναχόν θυρωρόν
αγγεράχον όπλον το τοποδ-
ξιον κλπ.

Θέλετε ήδη να ιδητε πως ευπαίζει και
πως γελοιοποιεί τα αντικείμενα ταυτα του
Μουσείου, άπανα άλλοι ερχόμενοι και φι-
λοφούν, ως τα ξύλα του αναπαυθέντος
Μύλου του Μεσολογγίου, άπανα φυλάττο-
μεν παρά τα δικηγορικάκια του Ρωγών
"Ιωσήφ κλπ.

Θέλετε να ιδητε ποίον σεβασμόν δει-
κνύει εις τα αντικείμενα ταυτα ο κύριος
ούτος, όχι πλέον ως χριστιανός βαπτι-
σθείς και χρισθείς με τα άνωτέρω είδη,
αλλ' ως επιστήμων ειδικός και δη Βυ-
ζαντινολόγος;

Ακούσατε:
«Ακούονε, λέγει ο κ. Λαμπάκης,
πόσον δέδεσται μερικά χριστιανικά μνη-
μεία, όπως μερικά πέτρας, όπου φυ-
λάσσει από τον Θρόνον του Στανά,
μερικά φιαλίδια, τα όποια γεμίζει με
ύδωρ από ποτάμια της Μ. "Ασίας άρώ-
ματα και λιβανωτούς.

"Ακούη και άγγεία διάφορα τα ό-
ποια εύρίσκουν και του πηγάζουν με-
ρικοί από τους δρόμους, και δανδάζα,
και φάβας, και κομβολόγια, και το-
ποδξια, και ούτω κατ'εξής, από τα όποια

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ

13

ΚΥΡΙΑΚΗ, του άρχαγγάλου Γαβριήλ

"Ανατολή 4 λεπ. 59

Δύσις 7 λεπ. 18

Η ΑΘΛΙΟΤΗΣ και η παραλυσία του
Κράτους παρήλασαν χθες από
του Στρατοδικείου εν όλη των τη γυ-
μνότητι.

"Εδικάζετο εις υπενωμοτάρχη,
ο όποιος ον μόνον ιδιοποιήθη τα κι-
νητά πράγματα του λοιμοκαθαρτη-
ριου της Δήλου, την φύλαξιν των ό-
ποιώντων είχαν έμπιστευθη ή πολιτεία,
αλλά και οικιστοποιούμενος τα δικαιο-
ματα του Κράτους και κηρύσσων έ-
τερον Βασίλειον της Α. Μ. της "Α-
φεντιάς του εξεχώρησε διά πρωτο-
φανούς αληθώς εκχωρητηρίου άπαντα
τα κτήματα της νήσου εις έναν ά-
γορφύλακα υπό τον όρον να τα νέμε-
ται ούτος και να τα καλλιεργή έφ'
όρου ζωής.

Και πράξας ως έπραξεν ο υπενω-
μοτάρχης, ίσως εύρίσκετο εν τφ δι-
καίφ, διότι επί έτη το Κράτος τον ά-
φρησεν ανεξέλεγκτον και ανεπιτήρητον
και τφ ενέβαλε τοιουτοτρόπως την
ιδεαν ότι αυτός εινε ο κύριος της νή-
σου και δύναται να διαθέση αυτήν ως
βούλεται.

Δεν σκοπούμεν επομένως να επιρρί-
ψωμεν ουδέ την ελαχίστην μομφήν
εις τον δικασθέντα άλλως και άθωω-
θέντα υπενωμοτάρχη. Απλώς μόνον
θέλωμεν να είπωμεν ότι και άλλαι δη-
μόσιοι περιουσίαι, ή ιδιωτικά, υπα-
γόμεναι όμως εις τον έλεγχον του δη-
μοσίου, έχουν άφεθη επί έτη τώρα
ανεξέλεγκτοι, και το Κράτος δεν πρέ-
πει να εκπλαγή καθόλου, αν αύριον
ιδη παρελθόνουσιν από του Στρατο-
δικείου, ή του Ναυτικείου, ή του Κα-
κουργιοδικείου παρομοίαν υπόθεσιν, εις
την όποιαν ο κυρίως κατηγορούμενος
θα εινε πάλιν αυτό το ίδιον.

ΛΟΙΠΟΝ, κατά την γνώμην όλων
των αξιωματικών του Στρατού
μας, τα προσεχρή μεγάλα γυμνάσια
θα επιτύχουν πληρότητα. Και ή
γνώμη αυτή έχει μορφωθή εκ της
τελειότητος της εργασίας την όποιαν
επαρουσίασεν ή "Επιτελική "Υπηρε-
σία του Στρατού, ήως όπως πάντοτε
άδόνως και φιλοπόνως εργάσθη
πρός επιτυχίαν των Γυμνασίων. "Αλ-
λά ή επιτυχής αυτή εργασία δια να
φέρη αποτέλεσμα πρέπει να εφαρ-
μοσθή τελείως και τοϋτο εξαρτάται
από την διάθεσιν και τον ζήλον των
όποιον θα επιδείξη το Γενικόν "Επι-
τελεσιον κατά την εφαρμογήν της
εργασίας ταύτης. "Εχομεν δε πεποί-
θησιν δι' το Γενικόν "Επιτελεσιον
αποβλέπον εις την ευπρόσωπον πα-
ράστασιν του Στρατού μας απέναντι
των Εένων θα εργασθώ φιλοτίμως
και θα εκτελέσω τελείως τάς οδηγίας
του "Υπουργείου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Τα στοιχειωμένα παλάτια)

Το ρήγα τον εγνωρίσες
και τα παλάτια τάδες
χίλιοι μαστόροι τάκτισαν
πετροπελεκητάδες.

Κι' ένα αξιο μαστορόπουλο
στis σκαλωσιές έπιάσθη,
από ψηλά γρομερίστηκε
στα θέμελα έσκαρώσθη.

Και τα παλάτια στοιχείωσαν
α' οι θησαυροί των όλων,
α' όταν ή νύκτα απλώνεται
βαρεία βογγούν οι θόλοι.

διαμελισμόν της Τουρκίας.

"Εν τέλει δε, και εν υποθετή δι' οι υποκι-
νηται και πράκτορες του μεγάλου αυτού δρά-
ματος εινε ειλικρινείς, πάλιν απομένει άκέραιον
το πρόβλημα: θα επιτύχουν άραγε εν τη έ-
φαρμογή; Λειτουργία Συντάγματος εινε δυ-
νατή εν Τουρκία;

"Ας ελπίσωμεν ότι ή ειλικρίνεια διαπνέει
τα διαθήματα των και ότι θα κατορθωθή ούτω
να δοθή παράτασις ζωής εις το τουρκικόν
κράτος.

Παρατηρητής

ΟΛΙΓΑ... ΝΕΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Εις την κανονικήν λειτουργίαν κοινοβου-
λευτικού βίου εν Τουρκία φαίνεται ότι δεν
εινε μικρόν εμπόδιον και ή γλώσσα. Διότι αι
φύλαι εινε πολλαί: Τούρκοι, "Ελληνες, "Αρ-
μένιοι, "Αλβανοί, "Εβραίοι, Βούλγαροι, Σέρ-
βοι, Βλάχοι. "Η γλώσσα των συζητήσεων θα
εινε αναμφιβόλως ή τουρκική. "Αλλ' ή τουρ-
κική γλώσσα παρέχει δυσκολίας εις τα θέ-
ματα του κοινοβουλευτικού και συνταγματι-
κού βίου και δεν εινε προσφύης διά λειτουργί-
αν κράτους έχοντος νεωτερικόν μηχανι-
σμόν. "Ενέχει μὲν και ή Αυστρια πολλὰ ελά-
φια: αλλ' εκεί υπήρξεν ή γερμανική γλώσσα
όργανον κατάλληλον προσόδου, πολιτισμού και
έξημερώσεως.

Τις θα άποφασίση να εκμάθη την τουρκι-
κήν ως όργανον πολιτισμού;

"Επειτα εινε ή γραφή αυτής δύσκολος, διότι
τα γράμματα ομοιάζουν προς ισροηλυτικά.
Εις τον αιώνα, κατά τον όποιον επιζητείται ή
άπλοποιήσις και ή εξοικονόμησις χρόνου, να
γίνη προσπάθεια, όπως επιστρέψωμεν πάλιν
εις την εποχήν των Φαραώ; "Εννοούμεν τους
από καταγωγής Τούρκους μανθάνοντας την
γλώσσαν αυτήν, αλλ' οι άλλοι, οι έτερόφυλοι,
ήμπορούν εύχαρίστως να δαπανήσουν τον
χρόνον των μανθάνοντας την τουρκικήν γλώσ-
σαν, αφού κατά το αυτό διάστημα δύναται
να εκμάθουν δύο, τρεις ευρωπαϊκάς;

«Ως εξαγεται από τα ευρωπαϊκά φύλ-
λα, δια δύο πράγματα εινε αξιοση-
μειωτον το κίνημα των νεοτούρκων.
Πρώτον ότι οι άρχηγοί αυτού εν "Ο-

χρίδι και Μοναρχίω άπυγόρευσαν
αυτότητος πάσαν πράξιν άρπαγής και
λειτουργίας, θέλοντες να μη παρεξη-
γηθή ο σκοπός της επιχειρησώδους των.
Δεύτερον ότι ο Σουλτάνος, οδάκις
ήθελε να αντιδύη κατά των ενεργειών
της ευρωπαϊκής διπλωματίας, υπε-
δαύριζε τοις "Αλβανούς εις αντίστα-
σιν και άφυστοτο όπισθεν της αντι-
πράξεως αυτών. Τώρα όμως το στρα-
τήγιμα άπέτυχεν. Οι "Αλβανοί έννοούν
να εργασθώσιν οδοβαρως και να μη γί-
νουν άπλως όργανα της αυτοκρατορι-
κής καυαρέλλας.

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ

Το άποσπώμεν από ανταποκρίσιν ενός
των ανταποκριτών μας ο όποιος, δια των
όλιγων αυτών γραμμών του άναδεικνύεται
πρώτης γραμμής σατυρογράφος.

Μας γράφει λοιπόν ο ανταποκριτής
μας:

«Προχθές, πολλοί άνθρωποι, μετά
της περιφήμου και εκπάγλου καλλονής,
αοιδού Ζωής, άπήλθον εις Πλάτανον,
ένθα διασκεδάσαντες, έπέστρεψαν δια του
εσπερινού τροίνου, χορδαίς τυμπάνοις».

Τώρα που εινε ο Πλάτανος, και ποι
ή ζωή αυτό εινε μουσικόν, και δεν είμπο-
ρούμεν να δώ φανερώσωμεν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Τις, που πίνεις τα νερά,
κακότηχη στοχάσου,
μη πιής άγάπη, δάκρυα
και κήψης τα κλαριά σου.

Η "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

"Εξεδόθη το 44ον τεύχος της "Εικονογρα-
φημένης κοσμούμενον με τοίχοντα το πλεί-
στον εικόναις ιστορικής, από την "Ελληνικήν
ρόπην και έπικαιρόν. Περιεχόμενα: Φαρά, Κα-
κόβρυα Λαύρα-Μ. Στήλαιον με 14 εικόναις,
το Μέγαρον Πατρών, Θεσσαλικαί έντοπίσεις,
Μηστέρημα, Μαντού και άπ' όλα κ.λ. κ.λ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΜΙΑ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

[Συνεχίζομεν σήμερα, την μετά του Ευρωπαίου δημοσιογράφου
συνέντευξιν μας, εν τη όποια κατοπτρίζονται τόσοι καθαρά, αι γνώμαι
τάς όποιας έχουν οι ξένοι, περί της Μακεδονίας. Έννοείται ότι αι ξέναι
αυται γνώμαι, εινε εϋσεβείς πόθοι, την πραγμάτων των όποιων, δεν
είμεθα ήμεις εκείνοι, οι όποιοι θα ευχηθώμεν, Όπωσδήποτε, εινε καλόν
να γνωρίζωμεν και την γνώμην των ξένων, την όποιαν τόσοι εύκρινώς
διατυπώνει εις την συνέντευξιν του, ο ξένος δημοσιογράφος.]

ΣΥΝΤΑΓΜΑ "Η ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ:

— Ποίαν των λύσεων θεωρείτε σεις πι-
θανωτέραν; ήρωτήσαμεν τον συνομιλήτην
μας ο όποιος εξέθεσε τάς τάσας ένδεχομέ-
νας λύσεις του Νεοτουρκικού κινήματος:

— Την δευτέραν τηνπαράστασιν δη-
λαδή της ζωής της Τουρκίας υπό σύν-
ταγμα.

Αν και— έπρόσθετε μετά μικράν
παύσιν ο συνομιλήτης μας—θα έπρο-
τίμων την τρίτην τουτέστι την ά-
πλλαγμήν της Μακεδονίας από του
Τουρκικού ζυγού.

— Διατί προτιμάς αυτήν την λύσιν;

— Πρώτον, διότι ή Τουρκική διοίκη-
σις, κατατλήθει μέγα πλήθος ανθρώπων,
οι όποιοι θα ήμπορέσουν να ζήσουν
εύτυχέστεροι. Καταδικάζει τόσας
χώρας, και δὴ μεταξύ των γονιμωτέ-
ρων και τεραυνωτέρων της Ευρώπης,
εις τον έλεθρον και την έρήμωσιν.

"Επειτα το Τουρκικόν κράτος εινε
φραγμός μέγας, έμποδίζων τον πολι-
τισμόν να εισχωρήη και εις τα μέρη
ταυτα, τα παρά τον "Αδρίαν και περί
την Μεσόγειον. Εινε αδύνατον να φαν-
τασθώτε, όποιαν ζημίαν προσενεί εις
την "Ελλάδα, ή γειτονίασις κράτους
φανατικού και όπισθοδρομικού, το ό-
ποιον, ως κινεζικόν τείχος, παρεμβά-
λει

βελτιώσεως του πολίτου.

"Η "Ελλάς τότε, ήσυχάζουσα ως
προς το ζήτημα των συνόρων, θα έπι-
δίδετο εις μάλλον εύκοσμον διοίκησιν
εαυτής, και θα άνεδείκνυε το "Ελλη-
νικόν κράτος αληθός κέντρον, από του
όποιου θα ένεπνέοντο, θα καθωδηγούν-
το και θα έμορφούντο οι άπανταχοϋ
της γης υπάρχοντες "Ελληνες: διότι
βεβαίως αυτοί, ουδέποτε θα παύσουν
όντες "Ελληνες, έστω και εις ξένον
κράτος διάγοντες. Ο "Ελληνισμός
απομένει πάντοτε δύναμις, και δύνα-
μις όχι εύκαταφρόνητος, καλώς διοι-
κούμενος, έστω και αν μη υπάγεται
σύμπας πολιτικώς, υπό τον αυτών άρ-
χοντα.

ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

— "Αλλά τα παραλειπόμενα μέρη της Ευ-
ρωπαϊκής Τουρκίας, μετά την άπόσπασιν της
Μακεδονίας, τι θα απογίνουν;

— "Απομένουν προς το μέ-
ρος της "Ελλάδος ή "Ηπειρος
και ή "Αλβανία. "Εχων την ιδεαν,
ότι θα κατορθωθή να συμπληρωθή
κάποιο κρατίδιον αλβανικόν
κατά μήκος των ακτών της "Α-
δριατικής θαλάσσης. Καί φρο-
νών έπίσης, ότι ή σύστασις του
κράτους τούτου, ουδέν έχει το
επιζήμιον δια των "Ελληνιστών.

» Ἀκούη καὶ ἀγγεῖα διάφορα τὰ οὐ
ποῖα εὐρίσκουν καὶ τοῦ πηγαίνουιν με-
ρικοὶ ἀπὸ τοῦς δρόμους, καὶ δανδαῖα,
καὶ ψάθας, καὶ κομποδοχοῖνια, καὶ το-
πούζια ἥτοι ρόπαλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα
εἶνε γεμάτον τὸ κατ' εὐφημιζόν κα-
λούμενον Μουσεῖον ἐβουλοπόζαρό του.

Οὕτως ὁ ἐπιφανὴς Στρογγύδης ἀνό-
μασε τὸ Μουσεῖον τοῦ κ. Λαμπάκη.»

Καυαρῶσατε τῶρα ἐὰν θέλητε εἰς τὰς
ἄνω ἐπικρίσεις ὅ,τι θέλετε, τὴν θεωρεσίαν,
τὴν πίσιν, τὴν διαγωγὴν, τὴν ἀναιροφὴν,
τὴν ἐπιστήμην ἢ εἰδικότητά του περὶ τὸ
ὕβριζιν καὶ ἐμπαίξιν τὴν Ἑκκλησίαν καὶ
τὴν Ἰστορίαν, εἰς ἃς ἀνέχουσιν ταῦτα.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

Ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ πρὸς τὴν Ἱλατείαν τοῦ
Συντάγματος γνωστὸν ἐμπορο-

ν οἱ θησαυροὶ τῶν ὁλοῖ,
κ' ὅταν ἡ νύκτα ἀπλώνεται
βαρεῖα βογγοῦν οἱ θόλοι.

Κι' ὅταν ὁ ῥήγας ἔρχεται
στ' ὀλόχρυσον κλινάρι
στὴν ἀγκαλιὰ τῆς ῥηγ' ἰσσας
ὕπνῳ γλυκὸ νὰ πάρῃ.

Βραχνὴ φωνίσα ἀκούγεται
σὰν ἀπὸ τάφου στόμα:
«Ἐσὺ φιλεῖς τὴν ῥηγίσσα
κι' ἐγὼ φιλῶ τὸ χῶμα».

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ»

(Τὸ μέγα ζήτημα)

Κύριε Συντάκτη,

Ὅπου τὰ πράγματα ὁμιλοῦν, τὰ σχόλια
περιπελοῦν.

Ὁ Μουλτάνος υπεχώρησεν. Ἀπὸ καθ' ὅ-
λου αὐτοῦ τὸν βίον υπῆρξε θεομὸς υπέρμαχος
τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, τῶρα ἐγκατέλει-
ψεν αὐτὴν καὶ ἐτάγη πρὸς τὸ μέρος τῆς

τὴν Ἑλλάδα, ἡ γειτνίασις κράτους
φανατικοῦ καὶ ὁπισθοδρομικοῦ, τὸ ὁ-
ποῖον, ὡς κινεζικὸν τεῖχος, παρεμβά-
λεται μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Εὐρώ-
πης.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι διὰ τῆς
λύσεως ταύτης, περικίρεται ἡ περὶ
ἐπεκτάσεως τῶν συνόρων πολιτικὴ,
ἡ ἐπιδιώκουσα ἐπέκτασιν τῆς Ἑλ-
λάδος μέχρι Κωνσταντινουπόλεως,
πολιτικὴ ἄλλως τε καὶ εὐλογος καὶ
ἔχουσα ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλα τῆς Ἰστορίας
τὰ δίκαια—ἀλλὰ δὲν ἔχει τις τὴν νὰ
ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν μεταβολῶν, τῶν
δημιουργημένων ὑπὸ τοῦ χρόνου. Ἀ-
πομένει ὁμῶς πάντοτε χῶρος, καὶ πρὸς
ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν, εἰς τὸ τμήμα, ἀπὸ
Ἀλιάκμονος μέχρι Βιτωλίων καὶ ἐν

ἑθνατικῆς θαλάσσης. Καὶ φρο-
νῶ ἐπίσης, ὅτι ἡ σύστασις τοῦ
κράτους τούτου, οὐδὲν ἔχει τὴν
ἐπιζήμιον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.
Ἑλληνες καὶ Ἀλβανοὶ, θὰ κα-
ταλήξουν εἰς τὰ τελευταῖα τοῦ
συνεννοήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζῆ-
τημα τῶν οἰκείων συνόρων.
Ἐκ τῆς ἐμῆς γνώμης, δὲν ἔ-
πύρχει ζήτημα ἀνυπερβλήτου
μεταξὺ τῶν δύο λαῶν. Ἐννοεῖ-
ται ὅτι, ἡ πολιτικὴ εἶνε ὑποχρεω-
μένη νὰ ὑπολογίσῃ, ἐπὶ διδομέ-
νων συνέσεως καὶ ὀρθοφροσύ-
νης. Ἀλλῶς ἂν ὑπερισχύσῃ
ἀλογιστία καὶ ἡ παραφροσύνη
εἰς αὐτὰ δὲν εἶνε ὑποχρεωμένοι
ὁ μελετητὴς νὰ εἰσέρχεται.

Γνώμη μου ὁμῶς εἶνε ὅ-
τι Ἑλληνες καὶ Ἀλβανοὶ, συμ-
πράττοντες, θὰ ἀποτελέσουν πρᾶ-
γοντα ἐν τῷ Αἵματι.